

DVANÁCTÝ EVROPSKÝ PSYCHOLOGICKÝ KONGRES V ISTANBULU

Daniel Heller

12. evropský psychologický kongres (12th European Congress of Psychology) se konal ve dnech 4. - 8. července 2011 v Istanbulu v Turecku s mottem „Understanding and Embracing Diversity“ (Porozumění a přijímání různosti).

Vlastnímu kongresu předcházelo 13 dílen - workshopů. Vědecký program zahrnoval ústní vystoupení, posterové sekce a tzv. hybridní postery. Tyto sekce zahrnovaly 8 - 10 posterů spojených společným tématem. Účastnili se jich pochopitelně všichni autoři, kteří své postery postupně stručně představili, zkušený facilitátor řídící diskusi a diskutující publikum. Cílem byla podpora diskuse o tématu a sdílení různých perspektiv.

Ústní vystoupení zahrnovala zvané přednášky, buď tzv. „udávající tón“ (keynote) nebo shrnující stav poznání v některé oblasti psychologie (state of art), zvaná sympózia, standardní sympózia a referátové sekce (paper sessions). Konaly se i diskuse u kulatého stolu. Několik témat se táhlo jako „červená nit“ nebo tzv. stezka (track) jednotlivými dny kongresu a zahrnovalo různé formy vystoupení: 1. studium a výuka psychologie, 2. etické otázky, 3. testy a testování. Jména autorů a názvy jejich vystoupení zabírají v dvou set devadesáti dvoustránkovém kongresovém programu, který je kdykoli k dispozici u autora, 220 stran. Jména autorů (bohužel bez pracovišť, zemí a adres) pokrývají dalších 46 stran (na každé stránce je kolem sta jmen). Všichni účastníci byli několikrát za den stavěni před rozhodnutí „kam teď?“ a museli si vybrat z mnoha alternativ. Program probíhal současně na 18 místech, včetně šesti sálů vojenského muzea, které se nacházelo hned vedle kongresového centra.

Podle vyjádření organizátorů při závěrečném zasedání kongresu odeznělo na kongresu více než 760 referátů a bylo prezentováno více než 1800 posterů. Bylo předneseno 31 zvaných přednášek, z toho 15 tzv. „udávajících tón“ (keynote) a 16 shrnujících stav poznání v některé oblasti psychologie (state of art). Každý přihlášený příspěvek, resp. jeho abstrakt, byl posuzován dvěma nezávislými posuzovateli - tzv. „blind review“. Těchto posuzovatelů bylo 71 a pocházeli nejen z hostitelské země, ale především z různých evropských zemí. Kongresu se zúčastnili delegáti ze všech pěti kontinentů - evropské kongresy jsou již řadu let vlastně kongresy světovými a zastoupení psychologické velmoci - USA - na nich je velmi výrazné. Podle organizátorů bylo účastníků z ČR 35 (řada z nich jsou členy ČMPS a UPA) a ze SR 5. Kongresu se zúčastnili nejen psychologové a psycholožky z akademické sféry, ale i řada reprezentantů a reprezentantek naší psychologické praxe.

Na oficiálním zahájení kongresu v pondělí 4. července byli oceněni čtyři psychologové za svůj přínos oboru. Cenu Aristotela obdržel prof. Marinus van IJzendoorn z univerzity v nizozemském Leidenu. Cena Wilhelma Wundta - Williama Jamese, která je výrazem spolupráce evropské a americké psychologie, putovala tentokrát do Evropy k prof. Arne Öhmanovi z Karolinska Institute ve Stockholmu. Od kongresu v roce 2007 v Praze je udělována také cena s názvem The Comenius Early Career Psychologist Award, která chce upozorňovat na mladé nadějně kolegy. Její ustanovení iniciovala Unie psychologických asociací ČR a podílil se také na procesu výběru kandidátů. V letošním roce získali tuto cenu [Emily Holmes](#) z Univerzity v Oxfordu (UK) a [Koen Luyckx](#) z Katolické univerzity v belgickém Leuvenu.

Po skončení kongresu se konalo dvoudenní zasedání valného shromáždění (General Assembly) Evropské federace psychologických asociací (EFPA), kterého se jako delegáti Unie psychologických asociací (UPA) ČR zúčastnili PhDr. Martin Kořán, CSc. a autor této zprávy. Zde bylo mimo jiné rozhodnuto o tom, že přespříští - již čtrnáctý - evropský psychologický kongres se bude konat v červenci 2015 v Miláně v Itálii. (O tom, že třináctý kongres se bude konat ve dnech 9. - 12. července 2013 ve Stockholmu, bylo rozhodnuto před dvěma roky, na jedenáctém evropském psychologickém kongresu v norském Oslu.)

Protikandidátem Milána, který při napjatém hlasování prohrál o jediný hlas, byl litevský Vilnius. Je třeba však uvést, že litevská kandidatura byla připravena mnohem pečlivěji a podrobněji, včetně podrobného rozpočtu v několika variantách. Přeji Litevcům a jistě nejsem sám, aby mohli uspořádat patnáctý evropský psychologický kongres, který se bude konat za šest let, v roce 2017.

Členkou výkonného výboru EFPA byla již podruhé zvolena PhDr. Veronika Polišenská, PhD., z Psychologického stavu AV ČR, v.v.i. Je to jistě i výrazným oceněním její práce v evropské psychologické organizaci, kde od pražského evropského psychologického kongresu, konaného v červenci 2007, reprezentuje ČR.

Organizátorům kongresu lze - především po praktické stránce - i leccos vytknout, za všechny problémy zmíním pouze jediný - umístění posterových sekcí (dopoledních i odpoledních) do klimaticky naprosto nevhodných a relativně odlehlých podzemních prostor. Přestože byly posterové sekce posléze přestěhovány, i nadále se konaly v podzemí, i když výrazně prostornějším.

O významu a smyslu velkých odborných akcí, jakými jsou evropské a světové kongresy s několika tisíci účastníky, lze jistě kriticky diskutovat. Nelze však popřít, že jsou to jedinečné příležitosti k setkání psychologů a psychologů, kteří by se jinak zřejmě nikdy nepotkali a také jak - v užším slova smyslu - k vnitrooborovým, tak i mezioborovým diskusím reprezentantů různých stanovisek a úhlů pohledu, které náš dnes již velmi diferencovaný a specializovaný obor psychologie potřebuje.

Heller, D. (2011). Dvanáctý evropský psychologický kongres v Istanbulu [zpráva z konference]. *E-psychologie* [online], 5 (2-3), 37-40 [cit. vložít datum citování]. Dostupný z WWW: <<http://e-psycholog.eu/pdf/heller-zp.pdf>>. ISSN 1802-8853.

Fotografická příloha (str. 39-40).

Dějiště 12. ECP

Zahajovací přednáška prezidenta EFPA, Roberta Roe

Ze sympozia k 30. výročí EFPA: zleva Ingrid Lunt, Daniel Heller,
Martin Kořán, Veronika Polišenská, Robert Roe.

Z panoramat Istanbulu